

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

G. Szabó László

Cím:

Telt ház és a színpadon az irodalom

Otven munkásszállás tapsol

Szeptember,
(Hely)

1960. dec. 13.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

792

Egressy Klub

100

1960

Személy

Helyszám

Telt ház, vastaps — sajátos színházi fogalmak. De olykor mást is jelentenek. Mást, ami még szorosabban fedi a kifejezést. Lám, itt a város legszélén, a gízgazos rétekből kiemelkedő új csillagtelepi lakónegyedben, a 25. Építőipari Vállalat munkásszállásának kultúrtermében azt jelenti a telt ház, hogy az ajtaját már se nyitni, se csukni nem lehet, s valóban vasak csattogását idézi a pirosra tapsolt, kérges tenyerek összeverődése. Kétszáz építőmunkás ül, áll, szorong a szűkre méretezett teremben, a szálláslakók fele. A többi a folyosóról figyel — már amit hall belőle — az Egressy Klub művészbrigádjának műsorát.

— Jártak már nálunk többször, de ilyen még nem volt — jegyzi meg két szám között a nevetéstől fakadt könnyeit túrlítelve Bukva Sándor, aki Endrődre látogat haza minden hét végén. — Bezzeg, ha ezt otthon hallanák...

Emléket ébresztő dalok

Egy XVI. századi olasz szerzőnek a csodatevő Eulámiáról szóló gunyoros, verses históriája nyomán mondotta ezt; előadó

ját, Hegedüs Évát alig engedik visszaülni a székére. Jávor Alfréd, a Nemzeti Színház idős művésze három verssel, Petőfi, Endrődi Sándor és Hel-tai Jenő soraival is igazolja, hogy a magyar irodalom sem maradt adós a klerikális reakció szenvedélyes, gyilkos iróniájú bírálatával. Boross Jolánt, a rádió népszerű énekesnőjét jelentik be után, s a második sorban a kalocsai Iván István odahajlik szomszédjához: — Biztosan megirigyel az asszony, ha ezt elmondom! Kedvencünk a rádióban — és most itt énekel nekem...

Hamarosan ökölbe szorulnak a kezek, mert az Ady-dal, a »Kató a misén« fájó emlékeket ébreszt a hajdani cselédek gyermekeiben. Ismét magasba csap a jókedv, amikor Lux Tamás harmonikakíséretével tréfás népdalok csendülnek fel arról, mennyire nem vetik meg a papok a szoknyát... S amikor Hámori Erzsébet búcsúzik a művészgyűttes nevében, mindenki őszintén sajnálkozik. Nem is oszlik szét a közönség: olyat hallottak, amiről azonnal és még sokáig beszélni kell. A jászaróti Berente Ferenc, a zagyvarékási Há-

rom Mihály és még sokan kis csoportokba verődve vitatkoznak. Otthoni példák kerülnek szóba, az asszonyok, sőt saját maguk templomba járása, a vallás sok zavaros furcsasága, a pap viselt dolgai... Mások elhúzódnak, csöndesen ballagnak fel a szobájukba. Azért látszik, hogy ők is tündönek a hallottakon — s a hatás talán nemsokára az ő életükben, gondolkodásukban is jelentkez-

„Kedves otthon“, „Élő újság“

Nemcsak Csillagtelepen — Angyalföldön, Zuglóban, Szigethalmon és mindenütt, ahová eddig néhány hét alatt eljutott, százakat mulatottatott és gondolkotattatott el A jámborság dicsérete című est, Görög Ilona gondos rendezésében. De nem ez a szakszervezetek Egressy Klubjának egyetlen új szálláshelyi műsora. A 42-es és a 24-es Építőipari Vállalatok szállásain a Kedves otthon című estet emlegetik sokan mostanában. Egy családi otthon felépítése a keretjáték tárgya, s közben szebbnél szebb, a különféle mesterségek dicséretét hirdető frások, dalok hangzanak el: magáról halhat a köműves, az ács, az ablakos, minden szálláslakó. A legkedvesebb fogdatatásról számolhatnak be a műsor közreműködői, Bartha Ibolya és Csepregi Eta operaeñekesek, Kozman Gusztáv, Könyves Tóth Katalin, Székely Iván, Takács Márta, a klub fiatal előadó-művészei és a zenét szolgál-tató Simon István.

— Ezenkívül még kétféle új műsorral járják brigádjaink a szállásokat — mondják az Egressy Klub vezetői. — Élő újság címmel egy lapterv-készítés keretébe ágyazva szólalnak meg a napjaink időszé-rű kérdéseivel foglalkozó mű-vek, dalok. Mikes Lilla szavaló-, Eber Pálma ének- és Vás Gábor harmonikaművészen kívül e műsorban jelle-géhez hűen Bernáth László újságíró is fellép. Most dolgo-zunk az Élni jó című est össz-szeállításán, ez is napjainkról, főleg a fiatalok megváltozott életéről szól majd.

Minden hónapban közel 50 vasas, építő és egyéb munkásszállásra jutnak el e műsorok — gyakran nem is termekbe, hanem az emeletes ágyak közé, »neglizés«, ám annál há-lásabb közönség elé. Az igazi irodalomból adnak izelítőt, a művészet szeretetét adagolják ezek az estek, s eredményük nemcsak dérús szórakozás, de terjedő tudás is. Amikor pedig a hétfégi vonatok elindulnak a falvak felé, ezrek és ezrek viszik magukkal a család és az ismerősök közé az élményt, amelyet néhány fe-ledhetetlen estén a szálláshelyi műsorok nyújtanak nekik.

G. Szabó László